

تأثیر مصرف اسانس آشامیدنی آویشن بر عملکرد، بازده انرژی و پروتئین جوجه های گوشتی

• مجید کلانتر نیستانکی (نویسنده مسئول)

دانش آموخته کارشناسی ارشد

• علی اصغر ساکی

دانشیار و عضو هیات علمی گروه علوم دامی دانشگاه بوعالی سینا همدان

• پویا زمانی

استادیار و عضو هیات علمی گروه علوم دامی دانشگاه بوعالی سینا همدان

• حسن علی عربی

استادیار و عضو هیات علمی گروه علوم دامی دانشگاه بوعالی سینا همدان

تاریخ دریافت: خرداد ماه ۱۳۹۰ تاریخ پذیرش: تیر ماه ۱۳۹۰

تلفن تماس نویسنده مسئول: ۰۹۱۲۷۵۴۵۰۷۳

Email: m2332012@gmail.com

چکیده

این آزمایش با هدف بررسی تاثیر مصرف اسانس آویشن به صورت آشامیدنی بر عملکرد، بازده انرژی و پروتئین مصرفی و مطالعه شاخص های اقتصادی تولید در جوجه های گوشتی مصرف کننده اسانس طراحی و اجرا گردید. در این آزمایش تعداد ۵۰۰ قطعه جوجه گوشتی نر یک روزه سویه راس ۳۰۸ استفاده شد. جوجه ها در یک طرح آزمایشی کاملاً تصادفی با تعداد ۴ تیمار در ۳ تکرار و ۲۵ قطعه در هر تکرار، جمعاً شامل ۲۰ واحد آزمایشی، گروه بندی شده و آزمایش انجام شد. طول دوره آزمایش ۴۲ روز و شامل مراحل آغازین (۰ تا ۷ روزگی)، رشد (۸ تا ۲۱ روزگی) و پایانی (۲۲ تا ۴۲ روزگی) بود. جوجه ها از روز ۸ آزمایش در بین گروه های آزمایشی مختلف به طور تصادفی توزیع شدند. جیره های آزمایشی از نظر انرژی، پروتئین، مواد معدنی و سایر مواد مغذی در هر مرحله یکنواخت بودند. اسانس آویشن خالص در سطوح مختلف به آب آشامیدنی جوجه ها اضافه شد. بر این اساس ۴ گروه آزمایشی متفاوت شامل: ۱) گروه شاهد (فاقد اسانس آویشن در آب آشامیدنی)، ۲) سطح ۰/۱ درصد (۳ سطح ۰/۱ درصد و ۰/۴ سطح ۰/۲ درصد اسانس آویشن گروه بندی شدند. توزیع خواراک مصرفی بطور روزانه و خواراک باقی مانده یا افزایش وزن به صورت هفتگی انجام شد. صفات عملکردی شامل خواراک مصرفی و افزایش وزن روزانه و ضریب تبدیل غذایی بود که بصورت هفتگی اندازه گیری شدند. نتایج تحقیق نشان داد، از نظر میزان خواراک مصرفی و افزایش وزن روزانه در مرحله رشد، پایانی و در کل دوره پرورش، بین گروه های آزمایشی تفاوت آماری معنی دار وجود داشت ($P < 0/05$). بیشترین میزان خواراک مصرفی و افزایش وزن به سطح ۰/۲ اسانس آویشن و کمترین به گروه شاهد تعلق داشت ($P < 0/05$). کمترین ضریب تبدیل غذایی مربوط سطح ۰/۰ و بیشترین مربوط به گروه شاهد بود ($P < 0/05$). شاخص های مربوط به بازده مصرف انرژی و پروتئین مربوط نسبت افزایش وزن به پروتئین جیره، نسبت انرژی متabolیسمی به افزایش وزن روزانه در بین تیمارها معنی دار نبود. از نظر شاخص های نقطه پراکندگی، شاخص بازدهی کل و متabolیسمی به میزان پروتئین مصرفی روزانه برای تمامی سطوح اسانس آویشن نسبت به گروه شاهد بطور معنی دار ($P < 0/05$) بهبود نشان داد. سطح ۰/۲ اسانس آویشن بطور معنی دار ($P < 0/05$)، از نسبت افزایش وزن به پروتئین جیره و نسبت افزایش وزن به پروتئین مصرفی روزانه بالاتر ولی از نسبت انرژی متabolیسمی به افزایش وزن روزانه پائین تری نسبت به بقیه تیمارها برخوردار بود. نسبت انرژی متabolیسمی به میزان پروتئین مصرفی روزانه در بین تیمارها معنی دار نبود. از نظر شاخص های نقطه پراکندگی، شاخص بازدهی کل و شاخص تولید کل، سطوح مختلف اسانس آویشن (به ویژه سطح ۰/۲ و ۰/۱۵ و ۰/۰)، نسبت به گروه شاهد بطور معنی دار ($P < 0/05$) بهتر بودند. به عنوان نتیجه گیری کلی می توان اظهار داشت استفاده از آویشن به صورت آشامیدنی در سطوح ۰/۱۵ و ۰/۰ می تواند باعث بهبود صفات عملکرد و بازده انرژی و پروتئین مصرفی شده و شاخص های اقتصادی تولید در جوجه های گوشتی را بهبود بخشد.

کلمات کلیدی: اسانس آویشن، انرژی، پروتئین، جوجه گوشتی، شاخص های اقتصادی، عملکرد

Animal Sciences Journal (Pajouhesh & Sazandegi) No 92 pp: 59-67

Effect of drinking thyme essence on performance, energy and protein efficiency and economical indices of broiler chickens

By: Kalantar, M., (Corresponding Author Tel: +989127545073) Saki, A.A., Zamani, P., and Aliarabi, H Animal Science Department of Bu-Ali Sina University, Hamedan.

Five hundred one-day old male chicks (Ross-308) were assigned based on a completely randomized design (CRD) and divided into 4 treatments with 5 replicates. Treatments were arranged in: Control group (plain water), 0.1 ml/lit (0.1%), 0.15 ml/lit (0.15%), and 0.2 ml/lit (0.2%) of thyme essence added to drinking water. Rations for all of the treatments were the same with respect of energy, protein minerals and other nutrients regarding to 3 growth phases including: 0-7, 8-21 and 22-42 days of rearing period. After day 7 chicks weighed and assigned to treatments randomly. Performance traits including: growth rate (average daily gain, feed intake and FCR) also economic efficacy and efficiency of energy and protein intake were calculated. Economic indices including point spread, performance index and production index were calculated base on the final data at the end of experiment. According to results feed intake, gain and FCR were different between groups significantly ($p<0.05$), so the thyme essence treatments had improved means comparing to control group. The most feed intake and average daily gain pertained to level of 0.2% thyme essence and the lowest to the control group. The highest gain per protein intake (kg/kg) and the lowest energy intake per average daily gain (cal ME/g) pertained to level of 0.2% thyme essence ($p<0.05$). Ratio of energy/protein was not significant between the treatments. Also the greatest economic indices including point spread, performance index and production index pertained to levels of 0.2 and 0.15 % thyme essence ($p<0.05$). As a final finding we can claims that using of drinking thyme essence at levels of 0.2 and 0.15 % could improve performance traits, energy and protein efficiency and economic indices in broiler chickens.

Keywords: Broilers, Drinking thyme essence, Energy and protein efficiency, Economical indices, and Performance.

مقدمه

اسیدهای فلیک، تانن ها، کینون ها و کومارین ها) سولفیدها، لکتین ها، پلی پپتید ها، پلی ساکاریدهای غیرنشاسته ای و برخی الیگوساکارید ها می باشند (Masada ۱۹۷۶ و همکاران Lee ۲۰۰۳ و ۲۰۰۴). آویشن بانام علمی تیموس ولگاریس یک گیاه علفی معطر دارویی متعلق به خانواده نعناعیان^۱ است که به صورت بوته های نواحی مختلف مدیترانه وحشی در دامنه های خشک و بین تخته سنگ های نواحی مختلف مدیترانه می روید. از نظر خصوصیات گیاه شناسی، آویشن دارای ارقام متعددی از جمله کوهی، باقی، دشتی، پرورشی و تعدادی گونه دیگر می باشد. آویشن باقی گیاهی خشی، چند ساله است. منشأ این گیاه نواحی مدیترانه گزارش شده است. آزموده ر و دستار (۱۳۸۸). از مواد فعال آویشن در صنایع دارویی، بهداشتی و غذایی به مقدار زیاد استفاده می شود. مواد فعال مهم موجود در انسان آویشن شامل تیمول و کارواکرول هستند، اما مواد دیگری همچون فلاونوئیدها، ترپین ها، روغن های فرار، سایر ترکیبات فنلی، ترکیبات تند و تعدادی دیگر از مواد فعال در آن به چشم می خورند. Lee و همکاران (۲۰۰۳) و مصحفی وهمکاران (۱۳۸۵). از تیمول و کارواکرول آن بعنوان مواد ضد باکتری، قارچ، کوکسیدیا، آنتی اکسیدان و نگهدارنده مواد غذایی در صنایع غذایی استفاده می شود و بیشتر تحقیقات انجام شده بر روی این دو ماده تمرکز دارد. انسان آویشن باقی همچنین خاصیت شدید ضد باکتریایی و ضد قارچی دارد. مصحفی و همکاران (۱۳۸۵) و باقری شیره جینی و همکاران (۱۳۸۹).

با توجه به نتایج متعدد تحقیقی در زمینه تاثیر مشت آویشن بر صفات

از سال ۲۰۰۶ با ممنوع شدن مصرف آنتی بیوتیک ها به خصوص در کشورهای اروپایی، تلاش های گسترده برای باقتن جایگزین های مناسب Grashorn و Torki Najafi (۲۰۱۰) شروع شده و تا به حال ادامه دارد. نتایج تحقیقات حاکی از آن است که استفاده از گیاهان دارویی و مشتقهای از آن ها که تحت عنوان کلی مکمل های غذایی فیتوژنیک^۱ شناخته می شوند، منجر به بهبود راندمان تولید طیور گوشته در اشکال بهبود مصرف خوراک، افزایش وزن، ضریب تبدیل غذایی، افزایش ماندگاری، بهبود وضعیت سلامتی و عملکرد دستگاه گوارش آن ها گردیده و قابل مقایسه با آنتی بیوتیک ها می باشد (Jacob Griggs و Davoodi ۲۰۰۵)، ویندیش و همکاران (۲۰۰۷)، Grashorn (۲۰۰۱۰) و Hashemi (۲۰۰۷). از طرف دیگر مشتقهای گیاهی با دارا بودن انواع مختلفی از مواد می توانند در افزایش ترشحات هضمی و آنزیمی و در نهایت بهبود کارآیی هضم دخیل باشند (Al-kassie ۲۰۱۱ و Farran ۲۰۱۰ و Dahal ۲۰۱۱). جنبه های طبیعی و ایمن این گونه مواد به همراه قابلیت دسترسی و اقتصادی بودن مصرف آن ها، انگیزه های اصلی استفاده از ترکیبات گیاهی در دام و طیور می باشند Cross و همکاران (۲۰۰۷)، Windisch و همکاران (۲۰۰۷)، Ghazaleh Ali و Grashorn (۲۰۰۸) و (۲۰۱۰). خواص مثبت ترکیبات گیاهی به طیف وسیعی از مواد فعال شیمیایی موجود در آن ها مربوط است. عمدۀ ترکیباتی که تا به حال مورد بررسی قرار گرفته اند، شامل: روغن های ضروری، فلاونوئیدها، کاروتونوئیدها، سایپونین، استروئید های گیاهی، ترکیبات فنلی (شامل فنل های ساده و پلی فنل ها،

جوچه های گوشتی در دو مرحله آزمایش (۷ تا ۴۲ روزگی) در جدول ۲ ارائه شده است.

همانطور که در جدول ۲ نشان داده شده از نظر صفات خوراک مصرفی و افزایش وزن روزانه بین گروه های آزمایشی تفاوت معنی دار ($p < 0.05$) وجود داشت بطوری که در هر دو مورد بیشترین میزان خوراک مصرفی یا افزایش وزن به سطح ۰/۲ انسانس آویشن و کمترین به گروه شاهد تعلق داشت. کمترین ضریب تبدیل غذایی در سطح ۰/۲ انسانس آویشن و بیشترین در گروه شاهد مشاهده شد ($p < 0.05$). با مرور نتایج جدول فوق مشاهده می شود، با افزایش سطح انسانس آویشن در آب آشامیدنی جوچه ها، صفات عملکردی بهبود یافت و شاخص های میزان خوراک مصرفی و افزایش وزن جوچه ها روند صعودی نشان داد و ضریب تبدیل غذایی کاهش یافت. این نتایج در توازن با نتایج تحقیق پژوهشگرانی چون (Langhout, ۲۰۰۰)، (Hertramp, ۲۰۰۱)، (Al-Beitawi و Safa, ۲۰۰۹) و (Sarika و همکاران, ۲۰۰۵)، (Wills و همکاران, ۲۰۰۷)، (Toghyani و همکاران, ۲۰۰۵) و (Nasiroleslami و Hoffman, ۲۰۱۰)، (Wu و Hoffmann, ۲۰۱۰) و (Torki و Torki, ۲۰۱۰) همخوانی نداشت. دلایل اثر فرآورده ها و مشتقات گیاهی بر بهبود صفات رشد و عملکردی بر اساس نتایج تحقیقات موجود به مواردی از جمله اثر تحریکی این فرآورده ها بر دستگاه گوارش و فرآیند هضم، تحریک و تشدید ترشح آنزیم های گوارشی، افزایش کارآیی استفاده از مواد مغذی خوراک، افزایش کارآیی کبد، افزایش اشتها به دلیل بهبود عطر و طعم خوراک و مواردی از این قبیل نسبت داده شده است. در عوض عدم بهبود صفات فوق نیز به عواملی همچون ناکافی بودن مواد فعال گیاهی مورد استفاده، ناکافی بودن مدت استفاده یا روش نادرست استفاده از مواد، تراکم و غلظت نامناسب مواد مورد استفاده، شرایط خاص و پاسخ متفاوت حیوانات مورد آزمایش و موارد مشابه آن نسبت داده شده است (Jacob and Griggs, ۲۰۱۰)، (Grashorn و Nasiroleslami, ۲۰۱۰)، (Torki و Nasiroleslami, ۲۰۱۰).

نتایج مربوط به تاثیر سطوح مختلف انسانس آویشن بر صفات عملکردی جوچه های گوشتی در کل دوره آزمایش (۰ تا ۴۲ روزگی) در جدول ۳ ارائه شده است.

بر اساس نتایج جدول ۳، از نظر مقایسه وزن زنده در کل دوره آزمایش سطوح مختلف انسانس آویشن همگی نسبت به گروه شاهد برتری داشتند ($p < 0.05$). بیشترین میزان وزن زنده (کیلوگرم) در کل دوره آزمایش مربوط به سطح ۰/۱۵ با مقدار ۲/۲ کیلوگرم و کمترین میزان افزایش وزن زنده مربوط به گروه شاهد با مقدار ۲/۰۶ کیلوگرم بود. میزان افزایش وزن از کسر وزن زنده از وزن جوچه ها در بد و ورود (حدود ۴۰ گرم) حاصل گردید و از این نظر نیز تفاوت گروه های حاوی سطوح متفاوت انسانس آویشن بود. اختلاف آماری متعلق به گروه های حاوی سطوح متفاوت انسانس آویشن بود.

این گروه ها با گروه شاهد نیز معنی دار بود ($p < 0.05$).

صفت خوراک مصرفی تجمعی (کیلوگرم) از جمع مجموع مقادیر خوراک های مصرفی در مقاطع مختلف برای هر گروه به دست آمد که از این نظر دو دسته متمایز وجود داشت. گروه های حاوی انسانس سطوح ۰/۱۵ و ۰/۱۰ آویشن به ترتیب با مقادیر ۴/۳۳ و ۴/۳۱ کیلوگرم بیشترین خوراک مصرفی تجمعی و سطح ۰/۲ انسانس آویشن و گروه شاهد به ترتیب با مقادیر ۴/۲۴ و ۴/۲۵ کیلوگرم کمترین میزان خوراک مصرفی تجمعی را داشتند. اختلاف این دو دسته از نظر آماری معنی دار بود ($p < 0.05$).

تولیدی جوچه های گوشتی و نبود اطلاعات کافی در زمینه کاربرد این انسانس بصورت آشامیدنی، هدف این تحقیق بررسی تاثیر مصرف انسانس آویشن به شکل آشامیدنی بر عملکرد، بازده انرژی و پروتئین و شاخص های اقتصادی در جوچه های گوشتی بود.

مواد و روش ها

به منظور مطالعه اثر انسانس آویشن بر عملکرد، بازده انرژی و پروتئین مصرفی و مطالعه تغییرات احتمالی در شاخص های اقتصادی تولید در جوچه های گوشتی، آزمایشی با استفاده از تعداد ۵۰۰ قطعه قطعه جوچه گوشتی نر یک روزه سویه راس ۳۰۸ استفاده شد. محل انجام آزمایش در مزرعه تحقیقاتی وابسته به مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان قم بود. جوچه ها در یک طرح آزمایشی کاملاً تصادفی با تعداد ۴ تیمار در ۳ تکرار و مجموعاً شامل ۲۰ واحد آزمایشی حاوی ۲۵ جوجه، به صورت تصادفی گروه بندی شدند. طول دوره آزمایش ۴۲ روز و شامل مراحل آغازین (۰ تا ۷ روزگی)، رشد (۸ تا ۲۱ روزگی) و پایانی (۲۲ تا ۴۲ روزگی) بود. جوچه ها از روز ۸ آزمایش در بین گروه های آزمایشی مختلف به طور تصادفی توزیع شدند. جیره های مورد استفاده برای تمام گروه ها از نظر انرژی، پروتئین، مواد معدنی و سایر مواد مغذی در هر مرحله یکنواخت بودند. ترکیب و مشخصات جیره ها در جدول ۱ ارائه شده است. انسانس آویشن خالص ابتدا توسط ماده حلال (اتانل ۸۵ درجه) بصورت محلول در آب در آمده و سپس در سطح موردنظر به آب آشامیدنی جوچه ها اضافه شد. بر این اساس ۴ گروه آزمایشی متفاوت شامل: (۱) گروه شاهد (فاقد انسانس آویشن در آب آشامیدنی) (۲) سطح ۱/۰ درصد (۳) سطح ۰/۱۵ درصد و (۴) سطح ۰/۲ درصد گروه آویشن گروه بندی شدند. اندازه گیری خوراک مصرفی بطور روزانه و خوراک باقی مانده و افزایش وزن بصورت هفتگی انجام شد. صفات عملکردی شامل خوراک مصرفی، افزایش وزن روزانه و ضریب تبدیل غذایی بودند که بر حسب معیار روز مرغ محاسبه و در جداول گزارش شدند. قبل از تنظیم جیره ها و برای اطلاع از محتوای مواد مغذی مواد خواراکی از آنها نمونه گیری به عمل آمد و نمونه ها به آزمایشگاه تغذیه ارسال شدند. جهت تعیین مواد مغذی نیز روش استاندارد A.O.A.C (۲۰۰۹) استفاده شد. برای محاسبه انرژی متabolیسمی مواد خواراکی از معادلات رگرسیون ارائه شده در N.R.C (۱۹۹۴) استفاده شد. بر اساس داده های انتهایی حاصل از آزمایش، شاخص های اقتصادی تولید محاسبه و مقایسه شدند. این شاخص ها شامل نقطه پراکندگی^۱، شاخص بازدهی کل^۲ و شاخص تولید کل^۳ بودند. جهت محاسبه هر شاخص از فرمول ویژه همان شاخص به شرح فرمول های ۱ تا ۳ استفاده شد (فرخوی و همکاران, ۱۳۷۱؛ Zeweil و همکاران, ۲۰۰۷).

فرمول (۱)

$$100 \times (\text{وزن زنده (کیلوگرم)} - \text{ضریب تبدیل غذایی}) = \text{نقطه پراکندگی}$$

فرمول (۲)

$$100 \times (\text{وزن زنده (کیلوگرم)} / \text{ضریب تبدیل غذایی}) = \text{شاخص بازدهی کل}$$

فرمول (۳)

$$10 \times (\text{وزن زنده (کیلوگرم)} \times \text{درصد ماندگاری}) / \text{ضریب تبدیل غذایی} \times \text{طول مدت پرورش} = \text{شاخص تولید کل}$$

نتایج و بحث

نتایج مربوط به تاثیر سطوح مختلف انسانس آویشن بر صفات عملکردی

جدول ۱- ترکیب جیره های آزمایشی

مرحله آزمایش			اجزاء جیره (درصد)
پایانی (۲۲ تا ۴۲ روزگی)	رشد (۸ تا ۲۱ روزگی)	آغازین (۰ تا ۷ روزگی)	
۶۰/۲۵	۵۳/۳۵	۵۲/۵	ذرت
۳۱/۶	۳۸/۱۵	۴۰/۹۴	کنجاله سویا
۳	۳	۱	روغن سویا
۲	۱/۶	۱/۶	کربنات کلسیم
۱/۱	۱/۷	۱/۷۲	دی کلسیم فسفات
۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	مکمل ویتامینی*
۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	مکمل معدنی*
۰/۳	۰/۳	۰/۳	نمک طعام
۰/۳۵	۰/۴	۰/۴۴	متیونین
۰/۹	۰/۹۵	۱	لیزین
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	جمع
			ارزش های محاسبه شده
۳۱۷۷	۳۱۴۰	۳۰۲۵	انرژی قابل متابولیسم
۱۹/۰۹	۲۱/۵۴	۲۳	(کیلوکالری در کیلوگرم خوراک)
۰/۸۵	۰/۹۳	۱	پروتئین خام
۰/۳۳	۰/۴۵	۰/۴۵	کلسیم
۲/۵۷	۲/۰۷	۲/۲۲	فسفر قابل دسترس
۱۶۰/۰۳	۱۳۹/۲۷	۱۳۲/۶۱	نسبت کلسیم به فسفر
			نسبت انرژی به پروتئین

مکمل استفاده شده در این تحقیق در سطح ۱ درصد در هر کیلوگرم جیره کامل، محتوی مواد مغذی زیر بوده است: ۸۴۰۰ واحد بین المللی ویتامین A، ۱۸۰۰ واحد بین المللی ویتامین D، ۳۰۰ میلی گرم ویتامین E، ۲۴ میلی گرم ویتامین K، ۱۸ میلی گرم ویتامین B، ۳۶ میلی گرم ویتامین B_۶، ۳۶۰۰ میلی گرم نیاسین، ۱۲۰ میلی گرم اسید پانتوتئنیک، ۱/۲ میلی گرم اسید فولیک، ۹۰۰ میلی گرم کولین، ۲۸/۸ میلی گرم کلسیم، ۱۹ میلی گرم فسفر، ۶۰۰ میلی گرم منگنز، ۳۰۰ میلی گرم آهن، ۴۸۰ میلی گرم روی، ۶۰ میلی گرم مس، ۱/۵ میلی گرم کبات و ۹ میلی گرم ید.

جدول ۲- اثر سطوح مختلف انسانس آویشن بر صفات عملکردی جوجه های گوشتی (۷ تا ۴۲ روزگی)

ردیف	جیره ها	میزان خوراک مصرفی (گرم در روز)	میزان افزایش وزن (گرم در روز)	ضریب تبدیل غذایی (نسبت)
۱	شاهد	۸۴/۹۹ ^b	۴۸/۱۱ ^c	۱/۷۷ ^a
۲	سطح ۱/۰ انسانس آویشن	۸۶/۴۷ ^{ab}	۵۰/۶۷ ^b	۱/۷۱ ^b
۳	سطح ۰/۱۵ انسانس آویشن	۸۶/۷۶ ^{ab}	۵۲/۰۰ ^a	۱/۶۷ ^c
۴	سطح ۰/۲ انسانس آویشن	۸۷/۲۹ ^a	۵۱/۳۰ ^a	۱/۷۰ ^b
۵	SEM	۰/۴۵	۰/۴۲	۰/۰۲
۶	P- value	۰/۰۲۸	۰/۰۴۷	۰/۰۲۸

حروف متفاوت در هر ستون بیانگر اختلاف معنی دار آماری در سطح احتمال خطای ۵ درصد می باشد

جدول ۳- اثر سطوح مختلف انسانس آویشن بر صفات عملکردی جوجه های گوشتی در کل دوره آزمایش (۰ تا ۴۲ روزگی)

ردیف	جیره ها	وزن زنده (کیلوگرم)	میزان افزایش وزن (کیلوگرم)	میزان خوراک مصرفی (کیلوگرم)	ضریب تبدیل غذایی (نسبت)
۱	شاهد	۲/۰۶ ^b	۲/۰۲ ^b	۴/۲۵ ^b	۲/۱۰ ^a
۲	سطح ۱/۰ انسانس آویشن	۲/۱۷ ^a	۲/۱۳ ^a	۴/۳۱ ^a	۲/۰۴ ^b
۳	سطح ۰/۱۵ انسانس آویشن	۲/۲۲ ^a	۲/۱۸ ^a	۴/۳۳ ^a	۱/۹۸ ^c
۴	سطح ۰/۲ انسانس آویشن	۲/۲۰ ^a	۲/۱۶ ^a	۴/۲۴ ^b	۱/۹۶ ^c
۵	SEM	۰/۰۲	۰/۰۲	۰/۰۲	۰/۰۲
۶	P- value	۰/۰۰۱	۰/۰۰۴	۰/۰۵۷	۰/۰۰۲

حروف متفاوت در هر ستون بیانگر اختلاف معنی دار آماری در سطح احتمال خطای ۵ درصد می باشد

افزایش میزان خوراک مصرفی و وزن و بهبود ضریب تبدیل غذایی گردید. این یافته ها با نتایج Gill (۱۹۹۹) و Alcicek (۲۰۰۳)، همکاران Cross (۲۰۰۷)، Bolukbasi (۲۰۰۸)، Mateova (۲۰۰۸) و همکاران Torki (۲۰۱۰) و Najafi (۲۰۰۸) هماهنگ و با نتایج Wills (۲۰۰۷) و Toghyani (۲۰۰۷) و همکاران (۲۰۱۰) هماهنگی نداشت. نتایج مربوط به تاثیر سطوح مختلف انسانس آویشن بر بازده انرژی و پروتئین مصرفی در جدول ۴ ارائه شده است. ساختار های موردنظر در این قسمت شامل نسبت افزایش وزن به پروتئین متابولیسم، نسبت انرژی قابل متabolیسم به افزایش وزن روزانه، نسبت افزایش وزن به پروتئین مصرفی روزانه و نسبت انرژی قابل متabolیسم به پروتئین مصرفی روزانه می باشند.

از نظر ضریب تبدیل غذایی در کل دوره آزمایش که از تقسیم میزان خوراک مصرفی تجمعی بر میزان افزایش وزن به دست آمد، کمترین میزان ضریب تبدیل مربوط به گروه های سطح ۰/۲ و ۰/۱۵ انسانس آویشن به ترتیب با مقادیر ۱/۹۶ و ۱/۹۸ بود که فاقد اختلاف آماری معنی دار با هم بودند. بیشترین میزان ضریب تبدیل مربوط به گروه شاهد با مقدار ۲/۱ بود که با بقیه گروه ها اختلاف معنی دار نشان داد ($p < 0/05$). گروه حاوی سطح ۰/۱ انسانس آویشن با ضریب تبدیل غذایی معادل ۲/۰۴ حد واسطه دو دسته اخیر قرار داشت و اختلاف آن با سایر گروه های آزمایشی از نظر آماری معنی دار شد ($p < 0/05$).

در این مورد نیز افزودن انسانس آویشن به آب آشامیدنی جوجه ها باعث

از جنبه های مختلف بهره وری تغذیه ای نظیر افزایش بازده مصرف انرژی و پروتئین یا تنظیم ذخیره چربی و سنتز پروتئین در بدن نسبت به گروه شاهد برتری داشته با در مقایسه با گروه آنتی بیوتیک قابل رقابت باشد. یافته های این مطالعه نشان داد که در این مورد اسانس آشامیدنی آویشن دارای اثرهای مثبت بوده و می تواند جایگزین مناسبی برای آنتی بیوتیک های مصرف شده در جیره یا در آب آشامیدنی باشد. Zeweil و همکاران (۲۰۰۷) کارآیی استفاده از انرژی جیره را در هنگام استفاده از مکمل های گیاهی بیشتر از زمانی که از این مکمل ها استفاده نشد، برآورد کردند. همچنین گزارش کردند که ضریب قابلیت هضم مواد مغذی جیره و نیز قابلیت هضم پروتئین با استفاده از این ترکیبات بهبود می یابد. Eldeeb و همکاران (۲۰۰۸) نیز

نتایج مربوط به تاثیر سطوح مختلف اسانس آویشن بر بازده انرژی و پروتئین مصرفی بیانگر تاثیر معنی دار ترکیب مذکور بر شاخص های افزایش وزن به ازاء واحد پروتئین مصرفی، انرژی قابل متabolیسم مصرفی به ازاء افزایش وزن روزانه و افزایش وزن به ازاء واحد پروتئین مصرفی روزانه بود ($P < 0.05$). از نظر نسبت انرژی قابل متabolیسم به میزان پروتئین مصرفی روزانه، اختلاف آماری معنی داری بین گروه های آزمایشی مشاهده نشد. در عین حال کمترین نسبت مربوط به سطح $1/15$ با مقدار $155/34$ و بیشترین نسبت مربوط به سطح $1/2$ اسانس آویشن با مقدار $158/31$ بود. همانطور که نتایج تحقیقات مرتبط نشان می دهد، ترکیبات مورد استفاده به عنوان محرك رشد و جایگزین آنتی بیوتیک ها در جیره یا آب آشامیدنی طیور باید

جدول ۴- اثر سطوح مختلف اسانس آویشن بر بازده انرژی و پروتئین مصرفی جوجه های گوشتی

ردیف	جوجه ها	جیره (کیلو گرم / کیلوگرم)	وزن روزانه (کیلو کالری / گرم)	انرژی قابل متabolیسم / افزایش وزن / پروتئین	مصرفی روزانه (کیلو کالری / اگرم)
۱	شاهد	۲/۲۴ ^b	۶/۳۸ ^a	۲/۲۴ ^b	۱۵۸/۰۲
۲	سطح $1/0$ اسانس آویشن	۲/۳۳ ^{ab}	۶/۱۴ ^a	۲/۳۳ ^{ab}	۱۵۶/۳۷
۳	سطح $1/15$ اسانس آویشن	۲/۳۸ ^a	۶/۰۰ ^a	۲/۳۷ ^{ab}	۱۵۵/۳۴
۴	سطح $1/2$ اسانس آویشن	۲/۴۱ ^a	۵/۹۵ ^b	۲/۴۱ ^a	۱۵۸/۳۱
۵	SEM	۰/۰۳	۰/۰۳	۰/۰۵	۱/۱۵
۶	P- value	۰/۰۴۴	۰/۰۴۹	۰/۰۳۱	۰/۱۳۱

حرروف متفاوت در هر ستون بیانگر اختلاف معنی دار آماری در سطح احتمال خطای ۵ درصد می باشد

جدول ۵- اثر سطوح مختلف اسانس آویشن بر شاخص های اقتصادی عملکرد تولید جوجه های گوشتی

ردیف	جوجه ها	وزن زنده (کیلو گرم)	ضریب تبدیل غذایی (نسبت)	نقشه پراکندگی	شاخص بازدهی کل	شاخص تولیدکل
۱	شاهد	۲/۰۶ ^b	۲/۱۰ ^a	-۴ ^c	۹۸ ^b	۰/۲۲۵۵ ^b
۲	سطح $1/0$ اسانس آویشن	۲/۱۷ ^a	۲/۰۴ ^b	۱۳ ^b	۱۰۶/۳۷ ^a	۰/۲۴۵۱ ^a
۳	سطح $1/15$ اسانس آویشن	۲/۲۲ ^a	۱/۹۸ ^c	۲۴ ^a	۱۱۲/۱۲ ^a	۰/۲۵۸۱ ^a
۴	سطح $1/2$ اسانس آویشن	۲/۲۰ ^a	۱/۹۶ ^c	۲۴ ^a	۱۱۲/۲۴ ^a	۰/۲۵۸۱ ^a
۵	SEM	۰/۰۲	۰/۰۲	۰/۶۸	۲/۱۵	۰/۰۳
۶	P- value	۰/۰۰۱	۰/۰۰۲	۰/۰۰۱	۰/۰۳۲	۰/۰۰۱

حرروف متفاوت در هر ستون بیانگر اختلاف معنی دار آماری در سطح احتمال خطای ۵ درصد می باشد

تشکر و قدر دانی

از زحمات مدیر عامل محترم جناب آفای مهندس روشن و سایر مشغولین شرکت تعاونی مرغداران گوشتی استان قم به جهت حمایت مالی از این تحقیق تقدیر و سپاس به عمل می آید.

پاورقی ها

- 1- Phylogenetic Feed Additives
- 2- Lamiceae sp.
- 3- Association of official Analytical Communities
- 4- Poitn Spread
- 5- Total Performance Index
- 6- Total Prodution Index

منابع مورد استفاده

- ۱- آموز مهر، ا و دستار. ب. (۱۳۸۸) تاثیر عصاره الکلی دوغیاه دارویی سیر و آویشن بر عملکرد و غلظت لیپیدهای خون جوجه های گوشتی. مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی. جلد ۱۶، شماره ۱، ص ۲۰-۲۸.
- ۲- باقری شیره جینی، ز، شکوری، م، میرزاچی، ف، و باقری، م. (۱۳۸۹) بررسی امکان جایگزینی عصاره آویشن کوهی به جای آنتی بیوتیک محرك رشد فلاومایسین در جیره حاوی گندم جوجه های گوشتی. مجموعه مقالات چهارمین کنگره علوم دامی ایران. پرديس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران. کرج. ۲۹ و ۳۰ شهریور. ص ۱۵۲-۱۶۱.
- ۳- فخرخوی، م، خلیقی سیگارودی. ت، و نیک نفس. ف. (۱۳۷۱) راهنمای کامل پرورش طیور. (ترجمه). انتشارات واحد آموزش و پژوهش معاونت کشاورزی سازمان اقتصادی بنیاد شهید انقلاب اسلامی. ص ۵۲۶-۵۲۹.
- ۴- مصحفی، م. بح، ش، منصوری، ف، شریفی نیا و م، خشنودی. (۱۳۸۵) اثرات ضد میکروبی و آنتی اکسیدانتی انسانس و عصاره گیاه آویشن شیرازی در بروز تن. مجله دانشگاه علوم پزشکی کرمان. دوره ۴، شماره ۱، ص ۴۳-۳۳.
- ۵- Abdel-Latif, S.A., Ahmad., F.A. and El-Kaiaty. A.M. (2002) Effect of feeding dietary thyme, black cumin, dianthus and fennel on productive and some metabolic response of growing Japanese quail. *Egyptian Poultry Science Journal*. Vol 22: 109-125.
- ۶- Alcicek, A., Bozkurt M. and Cabuk. M. (2003) The effect of an essential oil combination derived from selected herbs growing wild in Turkey on broiler performance. *South African Journal of Animal Science*. Vol 33:89-94.
- ۷- Al-Jaff, F. K. (2011) Effect of coriander seeds as diet ingredient on blood parameters of broiler chicks raised under high ambient temperature. *International Journal of Poultry Science*. Vol 10, 2: 82-86.
- ۸- Al-Kassie, G.A.M. (2009) Influence of two plant extracts driven from thyme and cinnamon on broiler performance. *Pakistan Veterinary Journal*. Vol 29, 4: 169-173.
- ۹- Al-Kassie, G.A.M. (2010) The effect of thyme and cinnamon

نشان دادند که کارآیی استفاده از و پروتئین جیره در موقع استفاده از مکمل Zeweil، روغن گیاهی و یا ترکیب توام آن دو بهبود یافت. همچنین Zeweil و همکاران (۲۰۰۷) با استفاده از مکمل گیاهان دارویی حاوی آویشن نشان دادند که ضریب قابلیت هضم پروتئین سطوح مختلف مکمل آویشن نسبت به گروه شاهد بهبود یافت. یافته های Herawati (۲۰۱۰)، Demir و همکاران (۲۰۰۴) Cross و همکاران (۲۰۰۷) نیز در تأیید این مطلب بود. نتایج مربوط به ارزیابی شاخص های اقتصادی در بین گروه های آزمایشی در جدول ۵ ارائه شده است. شاخص های مورد بررسی در این قسمت شامل نقطه پراکندگی، شاخص بازدهی کل و شاخص تولید کل می باشند.

نتایج مربوط به ارزیابی شاخص های اقتصادی تولید در سطوح مختلف انسانس آویشن در آب آشامیدنی جوجه ها و گروه های آزمایشی از نظر این شاخص ها در جدول ۵ ارائه شده است. یافته ها حاکی از آن بود که از نظر شاخص هایی چون نقطه پراکندگی، شاخص بازدهی کل و شاخص تولید کل همواره سطوح مختلف انسانس آویشن بر گروه شاهد برتری داشته و میانگین های مربوطه به طور معنی دار بالاتر از گروه شاهد بودند ($p < 0.05$). در بین سطوح مختلف انسانس آویشن نیز همواره سطح $0/2$ و بعد از آن سطح $0/15$ از نظر عددی بهتر از سطح $0/1$ بودند بنابراین، استفاده از این ترکیب با سطوح بالاتر در جوجه های گوشتی می تواند از جنبه های بهبود شاخص های اقتصادی پرورش حائز اهمیت بود و مفید واقع شود. Nworgu و همکاران (۲۰۰۷) نشان دادند استفاده از عصاره حاصل از برگ نوعی کدو در جیره های غذایی جوجه های گوشتی در سطوح مختلف و در مقاطع رشد و پایانی از نظر قیمت خوارک به ازای یک کیلوگرم افزایش وزن، می تواند قیمت تمام شده را از ۵ تا ۲۰ درصد کاهش دهد.

همچنین Zeweil و همکاران (۲۰۰۷) با استفاده از مکمل گیاهان دارویی حاوی آویشن نشان دادند که کارآیی اقتصادی جیره حاوی سطح $0/1$ درصد مکمل آویشن نسبت به گروه شاهد $5/4$ درصد بهبود یافت. نتایج تعدادی دیگر از مطالعات نیز بینانگر تاثیر مثبت ترکیبات و فرآورده های گیاهی بر شاخص های اقتصادی پرورش می باشند *عبداللطیف* و همکاران (۲۰۰۲) و عثمان و همکاران (۲۰۰۸). با توجه به نتایج ارائه شده در این مقاله و جنبه های مختلف اثر انسانس آشامیدنی آویشن بر عملکرد، بازده انرژی و پروتئین مصرفی و شاخص های اقتصادی، به عنوان نتیجه گیری کلی می توان اظهار داشت:

- کاربرد انسانس آویشن به صورت آشامیدنی برای جوجه های گوشتی امکان پذیر بوده و می تواند رشد و تولید جوجه های گوشتی را به نحو مطلوب تحت تاثیر قرار دهد.

- استفاده از انسانس آویشن از جنبه های بهبود بازده انرژی و پروتئین مصرفی نیز حائز اهمیت بود و توانست شاخص های مزبور را در سطوح مختلف انسانس آویشن در مقایسه با گروه شاهد ارتقاء دهد.

- از نظر اثر بر شاخص های اقتصادی نیز سطوح مختلف انسانس آویشن نسبت به گروه شاهد برتری نشان دادند. بنا بر این استفاده از انسانس آویشن از جنبه های تولیدی و اقتصادی تاثیر مثبت داشته و با توجه به دلایل مختلف از جمله عدم مشاهده تاثیر سوء بر سلامتی جوجه ها در طول مصرف انسانس، سهولت مصرف، هزینه های پائین تهیه و استفاده از انسانس در مقایسه با مواد مشابه، و امکان تولید داخلی انسانس، کاربرد آن به صورت آشامیدنی در سطوح ۰/۲ یا ۰/۱۵ یا ۰/۱۵ یا ۰/۲ درصد کاملاً عملی و قابل توصیه می باشد.

- 23- Herawati. (2010) The effect feeding red ginger as phytogenic on body weight gain, feed conversion and internal organs condition of broiler. *International Journal of Poultry Science.* Vol 9, 10: 963-967.
- 24- Langhout, P. (2000) *New additives for broiler chickens.* World poultry, Elsevier, Vol 16: 22-27.
- 25- Lee, K.W., Everts, H., Kappert, H.J., Frehner, M., Losa, R., and Beynen, A.C. (2003) Effect of dietary essential oil components on growth performance, digestive enzymes and lipid metabolism in female broiler chickens. *British Poultry Science,* 44:450-457.
- 26- Lee,K.W., H.Evert., Kappert., H.J. H.J. and Beynen. A.C. (2004) Growth performance of broiler chickens fed a carboxymethyl cellulose containing diet with supplemental carvacrol and/or cinamaldehyde. *International Journal of Poultry Science,* Vol 3, 9: 619-622.
- 27- Lee, K.W., Evets H. and Beynen. A.C. (2004) Essential oils in broiler nutrition. *Int. J. Poult. Sci.* 3: 738-752
- 28- Masada, Y. (1976) *Analysis of oils by gass chromatography and mass spectrometry.* Johan Wiley and Sons.
- 29- Mahmood,K., Gharaibeh., S. and Qatramiz. A. (2006) *Effect of garlic (Allium Sativum) supplementation on egg quality and yolk cholesterol in layer hens.* Jordan University, Faculty of Agriculture, Department of Animal Production, Irbid 22110 Jordan, pp 5.
- 30- Mateova,S., Saly., J. Tuckova., M. and Koscova. J. (2008) Effect of probiotics and herb oil on performance and metabolic parameters of broiler chickens. *Journal of Medycyna Weteryna,* Vol 64, 3: 294-297.
- 31- National Research Council, N. R. C. (1994) *Nutrient Requirements of Poultry.* National Academy of Science. Washington, D. C.
- 32- Nworgu,F.C., Ogungbenro., S.A. and Solesi. K.S. (2007) Performance and some blood chemistry indices of broiler chicken served fluted pumpkin (*Telfaria occidentalis*) leaves extract supplement. American-Eurasian Journal of agriculture and Environment Science. Vol 2, 1: 90/98-.
- 33- Najafi,P., and Torki. M. (2010) Performance, blood metabolites and immunocompetence of broiler chicks fed diets included essential oils of medicinal herbs. *Journal of Animal and Veterinary Advances.* Vol 9, 7: 1164-1168.
- 34- Nasiroleslami, M., and Torki. M. (2010) Including essential oils of fennel (*Foeniculum vulgare*) and ginger (*Zingeber officinale*) to diet and evaluating performance of laying hens, white blood cell count and egg quality characteristics. *Journal of Advances in Environmental Biology.* Vol 4, 3: 341-345.
- on the microbial balance in gastro intestinal tract on broiler chicks. *International Journal of Poultry Science.* Vol 9, 5: 495-498.
- 10- A. O. A. C. (2009) *Association of Official Analytical Communities.* Official methods of analysis, 18th Eddition, Washington, USA.
- 11- Bolukbasi,S.C., Kuddusi., M. and Kaynar. O. (2008) The effect of feeding thyme, sage and rosemary oil on laying hen performance, cholesterol and some proteins ratio of egg yolk and Escherchia Coli count in faces. *Journal of Archiva Geflugelk.* Vol 72, 5: 231-237.
- 12- Cross,D.E., McDevitt., R.M. Hilman., K. and Acamovic. T. (2007) The effect of herbs and their associated essential oils on performance, dietary digestibility and gut microflora in young chicks from 7-28 days of age. *Journal of British Poultry Science.* Vol 48(4): 496-506.
- 13- Demir, E., Kilinc, K., Yildirim, Y., Dincer, F., and Eseceli, H. (2008) Comparative effects of mint, sage, thyme and flavomycin in wheat based broiler diets. *Archiva Zootechnica,* 11,3: 54-63.
- 14- Dahal,I.M., and Farran. M.T. (2011) Effect of dried medicinal crops on the performance and carcass flavour of broilers. *International Journal of Poultry Science,* Vol 10, 2: 152-156.
- 15- Eldeeb,M.A., Metwally., M.Aand Galal. A.E. (2004) *The impact of botanical extract, capsicum (Capsicum Frutescens), oil supplementation and their interactions on the productive performance of broiler chicks.* Assiut University, faculty of Agriculture, Department of Animal, Science, Egypt. Pp5.
- 16- Gill, C.(1999) *herbs and plant extracts as growth promoters.* Feed International. April:20-23.
- 17- Griggs.J.P., and Jacob. J.P. (2005) Alternatives to antibiotics for organic poultry production. *Journal of Applied Poultry Research.* Vol 17: 750-756.
- 18- Ghazalah, A.A., and Ali. A.M. (2008) Rosemary leaves as a dietary supplement for growth in broiler chickens. *International Journal of Poultry Science.* Vol 7, 3: 234-239.
- 19- Grashorn,M.A. (2010) Use of phytobiotics in broiler nutrition – an alternative to infeed antibiotics? *Journal of Animal and Feed Science.* Vol 19, 338-347.
- 20- Hertramp, J.W. (2001) Alternative antibacterial performance promoters. *Poultry International.* 40: 50-52.
- 21- Hoffman.P.D., and Wu. C. (2010) The effect of thymol and thyme oil feed supplementation on growth performance, serum antioxidant levels and cecal Salmonella population in broilers. *The Journal of Applied Poultry Research.* 19: 432-443.
- 22- Hashemi,S.R., and Davoodi. H. (2010) Phytogenic as new class of feed additive in poultry industry. *Journal of Animal and veterinary Advances.* Vol 9, 17: 2295-2304.

104.

- 39- Toghyani,M., Tohidi., M. Gheisari., A.B. and Tabeidian. S.A. (2010) Performance, immunity, serum biochemical and hematological parameters in broiler chicks fed dietary thyme as alternative for an antibiotic growth promoter. *African journal of biotechnology*. Vol 9, 40: 6819-6825.
- 40- Windisch,W., Schedle., K. Plitzner., C. and Kroismayr. A. (2007) Use of phytogenic products ad feed additives for swine and poultry. *Journal of Animal Science*. Vol 86: 140-148.
- 41- Willis,W.L., Isikhuemhen., O.S. and Ibrahim. S.A. (2007) Performance assessment of broiler chickens given mushroom extract alone or in combination with probiotics. *Poultry Science*. Vol 86: 1856-1860.
- 42- Zeweil,H.S., Genedy., S.G. and Bassiouni. M. (2007) *Effect of probiotic and medicinal plant supplements on the production and egg quality of laying Japanese quail hens*. Alexandria University, Faculty of Agriculture, Department of Animal and Fish Production, Egypt. Pp6

- 35- Osman,A.M.R., Abdel-Wahed., H.M. and Ragab. M.S. (2008) *Performance and carcass characteristics of broiler chicks fed diets supplemented with some medical and aromatic plants*. Animal Production Research Institute, ARC, Dokki, Giza, Egypt. Pp14.
- 36- Paul,R.C., Ahmad., N. Moinuddin., M.A. and Hassan. N. (2010) Effect of administration of multivitamins and enzymes for broilers either singly or in combination on body weight and haemato-biochemical parameters. *Journal of Bangladesh Agricultural University*, Vol 8, 1: 39-44.
- 37- Sarica,S., Ciftci., A. Kilic., K. and Yildirim. Y. (2005) Use of an antibiotic growth promoter and two herbal natural feed additives with and without exogenous enzymes in wheat based broiler diets. *South African Journal of Animal Science*. Vol 35, 1:61-72.
- 38- Safa,S.E.G., and AL-Beitawi. N.A. (2009) The effect of feeding of crushed thyme (*Thymus vulgaris*) on growth, blood constituents, gastrointestinal tract and carcass characteristics of broiler chickens. *The Journal of Poultry Science*. Vol 4, 2: 100-